

Haber-Yorum

Batı'nın Merceği Altında Siyasal İslam: Müslüman Kardeşlerin Sınıflandırılmasının Arkasında Ne Var?

Haber:

Beyaz Saray Pazartesi günü, ABD Başkanı Donald Trump'ın Müslüman Kardeşleri yabancı terör örgütü olarak sınıflandırma taahhüdünde bulunduğunu açıkladı. Trump, Pazar günü Just the News'e özel yaptığı açıklamada, Müslüman Kardeşleri yabancı terör örgütü olarak sınıflandırma niyetinde olduğunu söyledi. Kararın "en güçlü şartlarla " ve sıkı ve bağlayıcı bir formatta yayınlanacağını vurgulayarak "nihai belgelerin şu anda hazırlanmakta olduğunu" açıkladı. (El Arabiya Net)

Yorum:

Trump'ın Müslüman Kardeşleri terör örgütü olarak sınıflandıracağını açıklaması, bağlamından kopuk teknik bir güvenlik önlemi olarak anlaşılamaz; aksine bu, bizzat örgütün kendisinin ötesinde, bölgedeki ve dünyadaki tüm İslami hareketler için önemli sonuçlar doğuracak siyasi bir adımdır. Zira deneyimler, Batı söyleminde "terörizm" teriminin artık doğru bir hukuki tanımlama olmadığını, daha ziyade sahneyi kontrol etmek, dengeleri yeniden yapılandırmak ve Batı sisteminden bağımsız olma potansiyeli taşıyan veya onun fikri ve siyasi hegemonyasını tehdit eden her türlü projeyi suç saymak için kullanılan siyasi bir araç olduğunu kanıtlamıştır. Dolayısıyla popüler bir varlığa ve siyasi geçmişe sahip bir grubu hedef almak, belirli bir örgüte karşı savaş açmak olarak değil, İslam'ı kamusal alanda liderlik konumuna getirmeyi düşünen herkese yönelik bir mesaj olarak okunabilir.

Bu açıklama, her türlü siyasal İslam söylemini kendileri için varoluşsal bir tehlike olarak gören ve baskıcı politikalarını meşrulaştırmak, güvenlik meşruiyetlerini güçlendirmek, despotizmi istikrar mefhumuyla ilişkilendirmek ve siyasal İslam'ı kaos ve kargaşamın eş anlamlısı olarak sunmak için Amerika'nın tutumuna uluslararası bir kılıf bulan bölgesel rejimlerin arzularıyla açıkça uyumlu bir bağlamda gelmiştir.

Bu sınıflandırmanın yeni gerçekliklere değil, Amerika'nın siyasi mizacı ve ittifaklarındaki dönüşümlere dayanması dikkat çekicidir; bu da meselenin güvenlikten çok, referansı ve Müslüman ülkelerdeki yönetimin şeklini kimin belirleyeceği konusundaki bir çatışma olduğunu teyit etmektedir: Peki bu yönetim, onların akidelerine ve kimliklerine mi dayanacak, yoksa dışarıdan dayatılan bir modele mi tabi olacak?

Bu kararın tehlikesi, sadece hukuki veya medyatik sonuçlarında değil, aksine İslam'ı, kamuoyunda yeniden tanımlama çabasında da yatmaktadır; böylece İslam, yönetim, siyaset ve hayat işlerinin düzenlenmesi anlamındaki bir din

olmaktan çıkıp, etkisinden soyutlanmış salt bir kültürel bileşen haline getirilecektir. Böylece de İslam'ı, ümmetin birleştirici referansı olarak doğal konumundan uzaklaştırmayı hedefleyen uzun bir zincirin yeni bir halkası oluşturulmaktadır.

Aynı zamanda bu tırmanış, çatışmanın hakikatini ortaya koymakta ve çatışmanın belirli bir grupta değil, aksine hem bir yönetim sistemi olarak İslam'la, hem de akidesine dayalı olarak ümmetin egemenliğini geri kazanmaya çalışan her türlü projeyle olduğunu teyit etmektedir. Sadece bunu idrak etmek bile, pusulayı yeniden yönlendirmek, ümmetin çatışmanın doğası hakkındaki bilincini derinleştirmek ve gerçek kurtuluşa giden yolda daha fazla bir netlik sağlamak için yeterlidir.

Bu sahne karşısında, Batı'nın sınıflandırmalarının gerçek bir ölçüt ve adil bir referans olmadığı, aksine hegemonyanın çıkarlarına hizmet edecek ve bağımlılıktan kurtulmaya yönelik her türlü çabayı bastıracak şekilde gerçekliği yeniden şekillendirmek için kullanılan araçlar olduğu açığa çıkmaktadır. Bu yüzden ümmetin bu çatışmanın doğası hakkındaki bilinci, bağımlılık ile kalkınmanın, boyun eğme ile kaderi belirlemenin arasını ayıran bir çizgidir. Dolayısıyla halklar, saldırının isimlere veya kuruluşlara değil, kimliklerine ve iman ettikleri şeylere göre yönetme haklarına yönelik olduğunu fark ettiklerinde, planları başarısız kılma konusunda daha güçlü bir hale gelecekler ve medeniyet rollerini yeniden tesis etme yolunda daha kararlı olacaklardır. Baskı ne kadar şiddetli ve imaj da ne kadar çarpıtılmış olursa olsun, İslam'da yönetimin hiçbir zaman arızı bir durum olmadığı, aksine adaleti tesis eden ve hayatı düzene sokan bir asıl olduğu gerçeği kalmaya devam edecektir. Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ** **“Onlar (sana) tuzak kurarlarken Allah da (onlara) tuzak kuruyordu. Çünkü Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.”** [Enfal 30]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dareyn Eş-Şanti